

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 4 NOVEMBER 2020

Kamer AC3

Inzake het Openbaar Ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ :

Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA)
met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 Brussel , Koningsstraat 138
burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester Vercaemst Renaud, advocaat te Etterbeek, loco
Meester Vanheule Jan, advocaat te Etterbeek

tegen:

M. G. F. L., RRN (...)
geboren te Merksem op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (adres)

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A verspreiden van denkbelden gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat

in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, denkbelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat te hebben verspreid
(art. 21 en 27 Wet 30/07/1981 art. 33 en 444 Sw)

Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen en/of elders in het Rijk op 28 april 2018

B aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan

in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen (art. 20, 4° en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen en/of elders in het Rijk op 28 april 2018

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING

op strafgebied

feiten

M. L. (verder: L.) plaatste volgende boodschap op 28 april 2018 op het internetplatformfacebook, naar aanleiding van een nakende wedstrijd tussen de voetbalploegen KFCO Beerschot Wilrijk en R. Antwerp FC op 29 april 2018: "*Zondag uit alle kelen_ mijn vader was bij de gestapo mijn moeder bij de ss Samen verbranden ze joden Want joden die branden het best*" (gevolgd door drie afbeeldingen van gebalde vuisten).

bewijs, kwalificatie en toerekening

Dat L. dit bericht plaatste staat niet ter discussie. Het bericht werd niet afgeschermd en kon door alle gebruikers van facebook gezien worden. L. betwist de handeling niet.

Voormelde handeling wordt door het openbaar ministerie gekwalificeerd als het verspreiden van denkbelden gegrond op ras-superioriteit of rassenhaat (tenlastelegging A) en het aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan (tenlastelegging B). Beide omschrijvingen houden misdrijven in op basis van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden.

Waar L. in zijn verhoor van 11 juni 2019 stelde dat de tekst ludiek bedoeld was en enkel kaderde binnen de sfeer rond de voetbalderby, kan hij niet gevolgd worden. Vooreerst houdt een context van

voetbalrivaliteit waarbij één groep met een bepaalde bevolkingsgroep wordt geassocieerd geenszins een vrijbrief in om antisemitische, discriminatoire of racistische uitingen te doen. Bovendien blijkt uit de context van het bericht, in het bijzonder de reacties op het bericht, geenszins dat het bericht louter gekoppeld werd aan de tegenstander in de stadsderby. De reacties hebben daarentegen betrekking op Hitler, jodenjacht en de holocaust. De enige reacties die enigszins voetbalgerelateerd waren, hadden betrekking op het doen van de uitlating zonder er een stadionverbod voor op te lopen. Verder plaatste L. eveneens een afbeelding met commentaar op facebook op dezelfde datum, met verwijzing naar de nazi-bezetting in Parijs, waaruit de sympathie voor - minstens het minimaliseren van - de holocaust kan worden afgeleid.

Dat de tekst opruiend was en een aanzet om voormelde tekst te scanderen of te zingen is eveneens duidelijk. L. postte het bericht als voorzitter van de supportersvereniging (...), hij riep letterlijk op tot het verbaal uiten van de tekst en werd hier ook in gevolgd, zo blijkt uit het proces-verbaal met betrekking tot de wedstrijd op 29 april 2019.

De feiten zijn bewezen, werden correct gekwalificeerd en worden L. toegerekend.

straf en strafmaat

Het opleggen van een straf benadrukt het belang van de overtreden norm en dient als signaal, zowel naar de beklaagde toe als naar de maatschappij in haar geheel. De bestraffing beoogt het herstel van de door het misdrijf aangebrachte maatschappelijke schade. De bestraffing dient ook om de maatschappij te beschermen. Tegelijk wordt de maatschappelijke reactie ten aanzien van de dader naar aanleiding van het misdrijf met de bestraffing afgerond en indien mogelijk wordt de dader ertoe gebracht herhaling te vermijden.

Bij het bepalen van de concrete straffen wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, de concrete feitelijke omstandigheden en persoonlijke omstandigheden van de dader.

De bewezen feiten werden met eenzelfde strafbaar opzet gepleegd, zodat de mogelijke straf bepaald wordt door het feit waarvoor de wet de strengste straf voorschrijft.

De feiten zijn ernstig. De uitlatingen van L. gaan in tegen een tolerante maatschappij, zetten aan tot het degraderen van een bevolkingsgroep op basis van afkomstig en/of geloof, en verheerlijken mensonterend geweld. De feiten zijn de uiting van verregaande normvervalsing een gebrek aan verantwoordelijkheid als voorzitter van een supportersvereniging. L. stond niet of onvoldoende stil bij de boodschap die hij uitzond naar anderen die zijn mening naar waarde schatten. Evenmin gaf hij zich voldoende rekenschap van de betekenis van zijn boodschap voor de Joodse gemeenschap.

L. verdedigde zichzelf ter zitting en gaf in de eerste plaats zijn verontwaardiging en frustratie weer naar aanleiding van de huidige vervolging. Niettemin kwam hij er ook toe, wat hij trouwens ook al deed in zijn verhoor, aan te geven dat hij verkeerd gehandeld heeft door het bericht te plaatsen dat een minachting voor Joden inhield. Dit beginnend probleem- en schuldinzicht dient te worden aangevuld met de huidige veroordeling en de hiernavolgende straf als duidelijk signaal dat aanzetten tot haat en het verspreiden van dergelijke denkbeelden niet getolereerd wordt.

Een werkstraf is een aangewezen straf, omdat dit een effectieve en constructieve vorm van bestraffing is. Beklaagde kan symbolisch iets terugdoen voor de maatschappij en wordt tot reflectie bewogen. Beklaagde werd op de hoogte gebracht van de inhoud en toedracht van een werkstraf, en stemde hier ter zitting mee in. Voor het geval de opgelegde werkstraf niet wordt uitgevoerd, bepaalt de rechtbank een vervangende gevangenisstraf, in verhouding tot de omvang van de opgelegde werkstraf.

op burgerlijk gebied

Het interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (verder: UNIA) stelt zich burgerlijke partij in deze zaak en duidt dat de handelingen van L. ingaan tegen zijn doel en opdracht. Uitingen zoals deze van L. doen het werk van UNIA teniet en zouden nopen tot bijkomende inspanningen.

Tegelijk moet worden vastgesteld dat de huidige strafzaak en de burgerlijke partijstelling van UNIA de doelstellingen van de Antiracismewet van 30 juli 1981 in de verf zetten en de maatschappelijke grenzen beklemtonen.

In deze omstandigheden wordt de morele schade begroot op één euro provisioneel. De schadepost houdende verplaatsings- en administratiekosten wordt begroot op 100 euro en de rechtsplegingsvergoeding worden toegekend zoals gevorderd.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935; art. 1, 2, 3, 37quinquies, 44, 45, 65, 66 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis. art. 226-227 Sv

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van M. L., Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA),

Op strafgebied

Verklaart de feiten A en B bewezen.

Veroordeelt M. L. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een werkstraf van 50 uren.

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een gevangenisstraf van 4 maanden.

Veroordeelt M. L. tot betaling van:

— een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

— een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

— een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR

— de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 28,88 EUR

De kosten van herdaging tot op heden begroot op 26,44 EUR, worden ten laste van de Belgische Staat gelegd.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA) toelaatbaar en gegrond in de volgende mate:

Veroordeelt beklaagde L. M. om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA) de som van: honderd euro (100,00 EUR) definitief en één euro (1,00 EUR) provisioneel, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 28 april 2018 tot heden en de gerechtelijke moratoire intresten vanaf heden tot de dag van de volledige betaling en de kosten.

Veroordeelt L. M. om als rechtsplegingsvergoeding aan Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA) te betalen de som van 240,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 4 november 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC3:

T. Decaigny, rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier H. Wouters.